

HET LAATSTE NIEUWS

20 juni 2019

OETINGENAAR JENS DU FOUR HAALT TOP TIEN IN KESTER

«Ik ben klaar voor de IWT»

WIELRENNEN BELOFTEN

Met een tiende plaats in Kester bewees Jens Du Four (20) dat hij stilaan weer helemaal zijn vertrouwde niveau haalt. De Oetingenaar maakte de koers, maar werd met een tiende plaats slechts gedeeltelijk beloond voor zijn inspanningen. Ook in Romsée-Stavelot-Romsée bewees Du Four dat hij weer met de beteren kan meespelen.

ERIK VANDEWEYER

In de Ereprijs De Ridder reed Jens Du Four een hele dag in de spits. «Aanvankelijk was ik mee met een vlucht van een twintigtal renners. De verstandhouding was niet denderend, omdat we met te veel waren. Nadien ontstond er een kopgroep van twaalf. Dat was wel het ideale scenario. Ik heb meerdere keren geprobeerd om in de finale weg te springen, maar dat bleek niet mogelijk. Ik wist dat ik in de sprint niet snel genoeg zou zijn. Bij het begin van de laatste ronde waagde ik mijn kans met Sven Noels. Op twee kilometer van de finish probeerde ik het een laatste keer. Tevergeefs. Een ervaren renner als Jens Vandenbogaerde wist wel tot wanneer hij moest wachten.»

In Romsée-Stavelot-Romsée kwam Du Four als zeventiende over de finish. «We stonden misschien niet met onze sterkste ploeg aan de start, maar toch namen we samen met het Aluvano Development Team het heft in handen. Er werd veel naar ons gekeken. De klimkoers ligt me blijkbaar wel, want vorig jaar werd ik er ook al elfde. Dit jaar was de race nog lastiger, omdat men de Vecquée in het

Jens Du Four: «De IWT passeert letterlijk voor mijn voordeur.» Foto Tresignie

parcours had opgenomen. De laatste drie kilometer gingen bergop.»

Jens Du Four lijkt deze zomer weer mee te kunnen spelen. «Ik ben klaar voor de IWT. Zondag is er nog de GP Color Code in Bassenge. Die wedstrijd telt mee voor de U23 Road Series. Drie dagen later rijd ik met de IWT een thuiswedstrijd. De Pajotse klassieker passeert letterlijk voor mijn voordeur. Wat het lastigste

is? De kasseien natuurlijk. De Schavoliestraat kan een hel zijn, maar de Blijkheersstraat vind ik nog erger. Op de eerste kasseistrook ben je gelanceerd. De Blijkheersstraat vat je aan vanuit stilstand. Eens ze gedaan is, volgt onmiddellijk de Bergstraat. Na veel kilometers is dat moordend. Voor een jonge belofte is een mooi resultaat in Oetingen altijd een ferme opsteker», besluit Du Four.